

Hét Határ

Református hitéleti lap

XIX. évfolyam 4. szám

2015.. április

FELVIRRADT ÁLDOTT SZÉP NAPUNK...

Holnap (március 29-én) hajnalban átállítják az órát. Hetek óta várom ezt a reggelt. Magamtól ébredő típus vagyok, általában 6 és 7 között ébredek. Ilyenkor, mivel világos van már, akár korábban. S várom a napot, amikor az óra már egy későbbi időt mutat ébredésemkor, s nem mosolyog rajtam a család, hogy már este fél tízkor alszom. Tudom, sokaknak kellemetlen élmény az óra átállítás, hiszen egy órával kevesebbet alhatunk, de én várom.

Talán azért is erős bennem ez a várakozás, mert nehéz időszak áll mögöttem. Na, semmi eget rengető nem történt. Egy kissé hosszúra nyúlt influenza, egy kellemetlen gerinc sérv, ...meg egy kis belefáradás – talán téli fáradtság.

Sok szégyenkezés is mögöttem van. Mert hiszen jelentéktelenek az én bajaim. Mennyi nagy tragédiát látok: hirtelen jött betegségeket, köztük gyógyíthatatlan eseteket. Gyász miatt összeomlott családokat. Széteső házasságokat és elkallódó gyermekeket. Hol vannak az én személyes gondjaim ezektől, s mégis elcsüggedek.

Meg aztán ott a nagyvilág. Az IS területén keresztre feszítik és lefejezik a keresztyéneket, ellehetetlenítve nem csak a mindennapi életet, de reménytelenné téve a jövőt is sokak számára. Tuniszban turistákat lönek terroristák halomra. Oroszország és Ukrajna válto-

zatlanul konfliktusban áll egymással, s egyre rohamosabban romlik magyar testvéreink élete Kárpátalján. 150 ember esik áldozatul egy repülőgép szerencsétlenségnek, s állnak ezek zokogva és értetlenül a tragédia előtt.

Elszégyellem magam, hisz mindent megkaptam Istentől, s mi az az egy-két nehéz pillanat mások szenvedéseit látva és ismerve.

Itt a tavasz, itt a kikelet. Felvirradt áldott szép napunk, s örülhetek az egy órával tovább tartó napsütésnek. Felvirradt áldott szép napunk, s figyelhetem, hogy a veteményesben mi az, ami már

világos. Egy órával hamarabb kezdődik az istentisztelet. Felvirradt áldott szép napunk, melyet hetek óta várok. Most mégis egy héttel tovább néz tekintetem. Már nem a holnap reggelt várom, hanem az egy hét múlva felvirradót. Amikor Isten végtelen kegyelméből ismét hirdethetem Őt, a feltámadott Urat. Hiszen minden öröm mögött Ő áll.

Reggel láthatom Isten csodás napsugarát – Jézus feltámadt!

Életre kel a természet – Jézus feltámadt!

Kibújik a földből a répa és a retek – Jézus feltámadt!

Kivirágzik a mandula és a cseresznye – Jézus feltámadt!

Kevésbé fáj a hátam és múlik a köhögés – Jézus feltámadt!

Sajnos a fegyverek ettől nem hallgatnak el, a terroristák nem szelődülnek meg, s a repülőgép roncsai közül nem térnek haza az elveszettek. De Isten szeretete mégis bearanyozza az ünnepet. A gyász-

ban is és a fájdalomban is. Túl mutat ezeken, egy más valóságba, egy másik világba.

Krisztus feltámadott – Feltámadott biztonnal.

Felvirradt áldott szép napunk...

kidugta a fejét. Nap mint nap körbesétálhatom a kertet, örülve minden egyes új levélnek és virágnak, kizöldellő egzotikus növénynek, mely túlélte a telet. A természet éledezik, magához tér, feltámad. Sok embernek a kedélyállapota javul, hála a hosszabb ideig tartó tavaszi napsütésnek.

Eljött a nap. Egy órával kevesebbet alszunk. Egy órával tovább lesz

Sugár Tamás

"ÚJ TEREMTÉS AZ"

Textus: 2Kor 5,11-21

Istennek a világgal történő megbékélése középpontjában Krisztus kereszthalála, azaz engesztelő áldozata áll. Az 1 Kor 2 bevezető verseiben arról olvassunk, hogy Pál a korinthusi gyülekezetbe történő megérkezésekor üzenetének előterébe a Krisztusról, mint megfeszítettéről szóló üzenetet állította:

„Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről.” (1Kor 2,2.).

A Zsidókhöz írott levél 9. és 10. fejezete szól az ószövetségi nagy engesztelési vétekáldozatról, amelyet a főpap évente egyszer mutatott be önmaga és népe bűnéért (Zsid 9, 7.) és a naponként bemutatott áldozatokról (Zsid 10, 11.). Ezek nem tudták eltörölni a bűn erejét és nem tudtak megszabadítani a törvénytől, ezért Krisztus, mint főpap egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért – önmagát áldozván fel -, s utána mindörökké az Isten jobbjára ült (Zsid 9, 11-14.; Zsid 10, 12.). Jézus áldozata egyszeri és tökéletes. Feleslegessé teszi a naponkénti áldozatok bemutatását. Az Újszövetség értelmezése szerint Jézus Krisztus, mint Főpap elvégezte a nagy engesztelési áldozatot, amelyről többek között az Ex 30,10. is szól. Itt az áldozat a 'hakkippurim' és a 'yechapper' szavakkal van megnevezve. E szóból ered a 'jóm kippur' elnevezés, azaz az engesztelés napja. Jézus Krisztus engesztelő áldozatával megbékéltette a világot Istennel, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket. Az a tény, hogy Jézus Krisztusban Isten megbékéltette magával a világot, és hogy hordozta a világ bűneit nem jelenti azt, hogy minden embernek automatikusan üdvössége lesz – nem az univerzális üdvösség megvalósulását jelzi az ige. Az békül meg Istennel, aki hittel elfogadja Krisztust, mint helyettes áldozatot, bűnei bocsánatát. Isten szeretete vezetett el az ember megváltásához: „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16.). A megváltás műve után is ez az isteni, feltétel nélküli szeretet az, amely Krisztus által ('agapé tu Christu') készítette az apostolt és a keresztyényeket, hogy Krisztusnak éljenek és hirdessék az evangéliumot, szemben azokkal, akik külsősé-

gekkel kérkedtek. Ez a birtokos szerkezet egyben a mi Krisztus iránti viszonyszeretetünket is jelenti. Továbbá Krisztus engesztelő áldozata tette lehetővé, hogy valaki Krisztusban új teremtéssé, teremtménnyé ('kainé ktisis') legyen (17. vers). És e megváltás eredményeként a krisztusi természetet nyert tanítvány így járhat az Úr nagyköveteként ('presbeumen', szótári alak: 'presbeuó' ige, alap jelentése előtte járni, valamiben megelőzni főleg idői vonatkozásban. Presbiter szóval közös tő. A követ a küldöttség élén megy, ezért lehet ilyen jelentése itt), aki a megbékélés üzenetét hirdeti.

1. Krisztus szorongató szeretete

Pál apostolt megragadta Krisztus mérhetetlen szeretete, amellyel hozzá, a korábban egyházüldözökhöz odafordult és átfomalta életét. Őt már nem a külső megjelenési formák, a látszat motíválják, mint némelyeket, hanem a Krisztus szeretete járja át a gondolkodását, érzelmvilágát és cselekvését. Ő már nem önmagáért él, nem a saját vallásos érdemei vezérlik, az elismerésre való törekvés, nem a karrierizmus. Ő Krisztusért él, aki meghalt és feltámadott érte is. Krisztusért vállalta, hogy némelyek őt extatikusnak, vagy esztelennek, némelyek pedig túlzottan józannak tartják. Nem akart megfelelni mások elvárásainak sem: "Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája" (Gal 1,10.).

2. „...ha valaki Krisztusban van, új teremtés az...”

Az új élet Isten ajándéka, erről beszélt Jézus Nikodémusnak, amikor az újjászületésről szólt. Ez az élet fentről, Istentől adatik, a formálódás pedig az ember lelkében megy végbe, a külső kinézet megmarad. Nem kisebb csoda ez, mint a világ formálása volt. Hogyan történik ez az átkulás? Isten ígéje és Szentlelke által (Jn 3,5; 1Pt1,23). Mik a jellemzői ennek az életnek? Először is létrejön az Istennel való kapcsolat, amelyben a tanítvány szőlővesszőként tartozik a tőhöz. Másodszor megszületik az Isten ígéje iránti éhség, a gondolkodás, érzelm megváltozása, új közösség keresése, amelyben közös célok lesznek? Hallgatni Isten ígését és tisztelni Istent. Harmadszor az új élet gyümölcsstermésben nyilvánul meg, amint

ezt az ige pontosan kifejezi: "Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk" (Ef 2,10.); "Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjan, hogy bármit kértek az Atyától az én nevében, megadja nektek" (Jn 15,16.).

Hogy milyenné válik annak az embernek az élete, akik Krisztusban új teremtéssé lett, jól szemlélteti a következő biznyságtétel:

Az egyik keresztyén férj, aki házasságának huszonötödik évfordulóján megerősítette szövetségét feleségével, a következő biznyságtételt mondta el: „Amikor harmincegy évvel ezelőtt hónapok vívódásai után tudatosan eldöntöttem, hogy maradéktalanul átadom életemet a feltámadott Jézus Krisztusnak (megtértem), még nem tudtam, hogy mi fog kibontakozni abból az odaszánásból, ami Isten élő Igéje felé kialakult bennem. Most látom a csodát.

3. A megbékéltetés szolgálata

A megbékéltetés szolgálata az új teremtménnyé lett tanítvány szolgáló, gyümölcsstermő élete. Ura követeként jár az emberek között és közvetíti Isten megbékélésre szóló hívogatását. Isten kiengesztelődött, megbékéltette magát a világot, a megváltás elvégeztetett a Golgotán. Fogadja el az ember a bűnbocsánatot és béküljön ki Istennel. Sokakban él az Isten iránti neheztelés, vád, harag. Ha van Isten, aki miért engedi megtörténni azt a sok bajt, ami körülvesz bennünket, és miért engedi, hogy engem is veszteségek, csalódások érjenek? Miért nem óv meg a szenvedéstől, betegségtől, ha Őt szerető Istennek hirdeti az egyház? Olyan megnyugtató a megigazulás ajándéka, mely szerint Isten nem érdemeinkért, hanem Krisztus helyettes áldozatáért ajándékozta nekünk az Ő igazságát. Ez Isten kegyelmének a munkája. Tehát az Isten kegyelmén alapuló szövetség nem úgy működik, hogy hol elveszítem, hol visszanyerem a kegyelmet. Isten hűség, és megtartja életünket, amit elkezdett bennünk véghezvinni, azt Krisztus napjára el is végzi.

GONDOLATOK HÚSVÉTRA KÉSZÜLVE

Kedves olvasók nem tudom, hogy Önök, hogy vannak vele, de az ünnepre készülődve, várva a szép időt, örülve a napsütésnek, úgy érzem, hogy a hosszú tél után ez az időszak az, amikor a mi lelkünk is mintha megújulna, feltámadna. Előjönnek a vidámabb gondolatok, beszivárognak az emlékek, sok szép régi ünnep emléke, az istentiszteletek hangulata a szülőfalumban, Magyarberétén, Erdélyben, a hitvalló szép énekeink: " Él a Jézus a mi fejünk, keresztyének énekeljünk, Ülvén Húsvét ünnepeket, új győzedelmi éneket". Nemrég otthoni látogatásomból visszafele utaztam a vonaton és találkoztam egy régi ismerőssel, aki elmondta, hogy kihál a falu, minden második ház üres, a régiek közül sokan már kinn nyugszanak a temetőben, de van még egy-két öreg, már kilencven éven felüliek. Az én emlékeimben azonban még mindig élnek, látom őket lelki szememmel, talán a kislány szemével, amint ott ülnek a templom padokban, hangosan énekelnek, büszke felemelt fejjel járnak, méltósággal, mert nincs mit szégyellniük. Élik az erdélyi falusi nép mindennapi életét, amelynek elengedhetetlen része a ragaszkodás hithez, magyarsághoz, melynek emberségét nem kezdte ki az elvilágosiasodás, politika, semmiféle modern kórság vagy életvitel. Sokat tanultam tőlük, s ezeket az értékeket viszem a szívemben, mint őket is az emlékeimben. Akaratlanul is rájuk gondolok ennyi év távlatából, mert erőt ad, visszamenni a gyökerekhez, érezni, hogy még most is, oda is tartozom, mert hol is van a haza amikor azt írom: otthonról utazom hazafele? Jelképes értelemben is, ahogy telik az idő, úgy utazom hazafele, oda ahol minden ami szép volt, megtartott, erőt adott, ami emberré tett és főleg Isten gyermekévé formált, egyszer találkozik majd. Valaki már ott van, aki vár, aki szenvedett, meghalt és feltámadt érettem is. Mi mind hozzá utazunk. Az egyik legkedvesebb barátnőm édesanyjának a betegágyánál álltam, és ezt a mondatot hallottam tőle: "Minden ami szép volt elmúlt." Ez akkor megdöbbentett, megértettem a haldokló ember szomorú összegzését az életről, de valahogy mintha nem tudtam volna elfogadni ezt. Én nem így érzem, pedig mi is, már sok családtagunkat eltemettük odahaza. Bizonyára sok minden

elmúlt, de nem szomorkodom miatta, inkább örülök, hálát adok a jó Istennek, hogy én is részese lehettem és vagyok is, egy szerető családnak, a szülőföldnek, a népnek amelybe Isten helyezett, részese vagyok annak a szolgálatnak amit elkezdtek az én közvetlen őseim is, Dédnagyapa, Nagyapa, Édesapám. Ők is ugyanazt az Urat szolgálták, nehézségeikkel, kísértéseikkel, örömeikkel együttl. Nincsenek már itt fizikailag,

de tudom, hogy semmi sem múlt el végérvényesen, tudom, hogy vannak, az Isten szeretetében és kegyelmében, és ezt jó tudni, nemcsak tudni az értelmekkel, de inkább megérezni a szívvel. Ez megtart, erőt ad, reménységet. Ez a húsvéti reménység, az Istennél való örök életbe vetett bizodalom. " Él a Jézus a mi fejünk, Keresztyének Énekeljünk! "

Sugárné Damó Márta

II. HELVÉT HITVALLÁS

A BÁLVÁNYOKRÓL, VAGYIS ISTENNEK, KRISZTUSNAK ÉS A SZENTEKNEK KÉPEIRŐL

1. Mivel Isten láthatatlan lélek és végtelen lény: ez okból Őt semminemű művészet vagy kép által kiábrázolni nem lehet; tehát nem tartózkodunk attól, hogy az Istenről való képeket, a szentírás szerint merő hazugságoknak nevezzük. Megvetjük annakokáért nemcsak a pogányok bálványait, hanem a keresztyének képeit is. Mert bár Krisztus emberi természetet öltött magára, mindazáltal ezt nem azért cselekedte, hogy szobrászoknak és festőknek szolgáljon minta gyanánt. Tagadta Ő, hogy a törvénynek és a prófétáknak eltörlése végett jött alá, (Máté 5,17) a törvényben és a próféták írásaiban pedig tiltva vannak a képek. (2 Móz. 20,4 3 Móz. 19,4 5 Móz. 4,15 Ésa. 44,9) Tagadta, hogy testi jelenléte használna valamit az egyháznak; megígérte, hogy Lelkével mindenkor velünk lesz. (Ján. 16,17) Kicsoda hinné hát el, hogy az Ő testének árnya vagy képe bármi részben is hasznára volna a hívőknek? És mivel Lelke által bennünk lakozik: ennél fogva Isten templomai vagyunk. (2 Kor. 6,16) De ugyan mi köze van Isten templomának a képekhez? És minthogy a boldogult lelkek és dicsőült égi lények földi életükben mindennemű tiszteltetést visszautasítottak (Csel. 3,12 14,11.15 Jel. 14,7 22,9) és a képszo- brok ellen harcoltak: ugyan kicsoda tartaná valószínűnek azt, hogy a dicsőült égi lakosoknak és angyaloknak tetszenének az ő képeik, amelyek előtt az emberek térdet hajtanak, fővegeiket leveszik és más ilyes tiszteletadást nyilvánítanak.

2. Hogy azonban az emberek a vallásban oktatást nyerjenek s az isteni dolgokra és saját idvességökre intessenek,

e célból az Úr azt parancsolta, hogy az evangélium hirdettessék (Márk 16,15), de nem azt, hogy a közönséget festett képek által oktassák. Sákramentumokat is szerzett, de képszo- brokat sehol sem rendelt. Egyébiránt bármerre tekintünk: az Istentől teremtett élő és igazi valóságok mindenütt szemünk elé tűnnek, amelyek, ha kellőleg megfigyeljük őket, sokkal inkább hatnak a szemlélőre, mint az összes emberek által készített összes képek, vagy hitvány, mozdatlan, tétlen és élettelen festmények, a melyekről igazán mondotta a próféta: Szájok van, de nem szólnak, szemeik vannak, de nem látnak. (Zsolt. 115,5) Ez okból helyeseljük ama régi írónak Lactantiusnak eme nyilatkozatát: Kétségen kívül való dolog, hogy ahol kép van, ott nincs semmi vallás. (Inst. div. 1. II., c. 18.) És azt állítjuk, hogy helyesen cselekedett ama boldogult püspök Epiphanius, aki midőn templom ajtajánál olyan függönyt talált, melyre Krisztus vagy valamely szent képe volt festve: letépte azt és eldobta, mert a szent iratok tekintélye ellen való dolognak tartotta, hogy Krisztus egyházában embernek a képe függjön; annakokáért megparancsolta, hogy Krisztus egyházában ezentúl, a mi vallásunkkal ellenkező ilyesféle függönyöket föl ne függeszsenek, sőt inkább meg kell szüntetni azt a botránkoztatást, amely méltatlan a Krisztus egyházához és a hívő néphez. Helyeseljük továbbá Augustinusnak az igaz vallásról való eme nyilatkozatát: A mi vallásunk ne legyen emberi művek tisztelése. Mert jobbak magok a művészek, akik azokat készítik: mégsem tartozunk őket tisztelni. (De vera religione, c. 55.)

ELSŐ MAGYARKÉNT A LHOSTE HEGYCSÚCSON

Gál László tagja volt annak az expedíciónak, amely 2011-ben elindult megmászni a 8516 méter magas Lhoste hegycsúcsot. Lhoste Kína és Nepál határán helyezkedik el, és a föld negyedik legmagasabb pontjaként tartják számon. A helyiek nyelvén a hegyet „Déli-csúcsnak” nevezik, a legmagasabb csúcshoz a Csomolungmá-hoz a Föld Istenanyához viszonyított pozíciója miatt. A hallgatás völgyét veszik körül a három csúcs a Mount Everest, Lhotse, és a völgy jobb oldalán az alig 8000 méter alatt maradó Nuptse nyugati csúcs.

Gál László örömmel elfogadta Juhász Róbert református lelkész meghívását és egy nagyon érdekes, lebilincselő előadás keretében számolt be különös kalandjáról. Szép számban érkeztek az előadásra mint a gyerekek, mint az idősebb korosztály képviselői a régi iskola falai közé, és mindannyian nagy figyelemmel, és néha bizony meghökkenve nézték, figyelték a túráról készült videókat és képeket.

Kedves László mesélje el, honnan jött a hegymászás szeretete, hogyan alakult ki önben ez a szenvedély ez iránt a nehéz és veszélyes sport iránt?

A sport már az általános iskolás korom óta közel állt hozzám. Nem a hegymászással kezdtem, arra nem is volt lehetőségem. Futás, „rókavadászat” ami a tájfutáshoz hasonló technikai sport, túrázás volt, ami elvezetett a hegymászáshoz. Székesfehérvári sportolóktól egy bakonyi túrán kaptam a gyógyíthatatlan kórt. Ez még 10 éve sem volt. Sokat gyakorlunk, veszélyhelyzeteket szimulálva tréningezünk, hogy ez a sport ne legyen veszélyes.

Egy ilyen expedíció több hónapig tart és általában egy akklimatizációs táborral indul, hogy épült fel az elejétől a végéig az önök túrája?

Ezt így teljesen még a vetítés alatt sem volt időm elmesélni, csak nagyon röviden leegyszerűsítve mondom el. Közel 2 hónapot töltöttünk a hegyen, hogy a szervezetünket hozzászoktassuk a nagy magasságokra jellemző oxigénhiányos állapothoz. Ez különösen nehéz, ha a hegyen nem használunk oxigénpalackot. Ilyenkor minden másznál feljebb megyünk, táborokat /sátrakat/ építünk, felszereléseket, ételt depozuk. Az út végén visszatérünk az alaptáborba, ott

pihen a szervezetünk. Az alaptábor magassága is 5000 méter felett van. Mikor már megfelelően hozzászoktunk a magassághoz, nincs más dolgunk, az időjárást figyelni, és felmenni a csúcsra, majd úgy beosztani ez erőnket, hogy vissza is tudjunk jönni. Igaz mikor az emberi teljesítmény határát súroljuk nem is olyan egyszerű.

Mesélje el mit történt 2011 május 21-én, hogy történt a csúcstámadás?

Hajnali 2 órakor. Egy reggeli forró tea után felveszem a zsákom, elindulok. Laci a mászó társam azt mondta még pihen egy órát, utána indul. Gyönyörű holdvilágos éjszaka volt, ami a fejlámpánk mellett nagyon sokat segített a tájékozódásban. Hiába világosodott, még mindig hideg a levegő. Egyre meredekebb lejtőn kell felkapaszkodni. Lépésről lépésre küzdök az oxigénhiánnyal. 1 lépéshez már 8-10 lélegzetvétel szükséges. A csúcs előtti utolsó próbatétel egy meredek sziklatömb. Már 8500 méter a magasság. Az utolsó sziklafogás felett megpillantom a Lhotse csúcsát. Fellépek, kikötöm magam egy jégcsákányhoz, és szívom magamba a levegőt. Megezem a kis csúcs csokoládém, iszom egy kortyot és gyönyörkő-

döm a kilátásban. Az Everest csúcsa éppen egy felhőből bukkant ki. Hiába ismertem a tényeket, úgy tűnt mintha még az is alattunk lenne.

Az expedíciók során a legtöbb baleset, tragédia a leereszkedés során következik be.

Ez a kis félreértés semmilyen problémát nem okozott az ereszkedésben. Mi Zsolttal tudtuk, hogy minden rendbe van, a körülményekhez képest elfogadható állapotban vagyunk. Az információ hiánya mindig az értünk aggódóknak a távol lévőknek okoz izgalmat. Valóban a legtöbb baleset az ereszkedés közben következik be. Ilyenkor a mászó annyira ki van merülve, amit nehéz bármihez hasonlítani. Sajnos

ebből könnyen adódhat egy rossz lépés, egy rossz mozdulat, egy kicsúszás, ami végzetes lehet.

Ez a sport is, mint minden más sport, igényel egyfajta csapatmunkát, az első hegymászó, aki megjárta az összes nyolcezeres csúcsot bizonyos Reinhold Messner volt, aki rendszeresen tart képzéseket, előadásokat vezetésméletről, csapatmunkáról.

A szervezés, a táborok kiépítése, a kommunikáció ez mind csapatmunkát igényel. Ez nagyon fontos, hogy zökkenőmentesen jól működjön, mégis a mászásokat szinte mindig egyedül hajtottam végre, természetesen egymást figyeltük, ha ezt a látási és terepviszonyok lehetővé tették. Nagy magasságban elsősorban mindenki magára számíthat. A táborhelyeken találkoztunk, az ottani munkákat már közösen csináltuk.

Az akkori csapatból sajnos hegymászó tragédia áldozata lett Eröss Zsolt és Horváth Tibor is, egyértelmű, hogy ez a világ egyik legveszélyesebb sportja, ön folytatja még? Vannak tervei?

Ha lehetőségem engedi túrázom, mászok. Folyamatosan jó formába, edzésbe tartom magam, testileg, lelkileg jól vagyok. Természetesen vannak vágyaim, mert az embert a vágyai, céljai viszik előre. Természetesen szeretnék még visszamenni a magas hegyek közé, de ehhez nem könnyű feladat összehozni a támogatókat. Persze a legfontosabb vágyam, hogy bárhova sikerül eljutnom mászni, csúcssikerrel, vagy anélkül, de tudjak visszajönni szerettemhez, barátaimhoz.

Mivel a beszélgetés egy egyházi környezetben zajlott, szeretném megkérdezni, hogy a mászás során, illetve a csúcsra érve érezte-e Isten közelségét és mennyit számított a hegyen a hit és az imádság?

A legtöbb hegymászó tiszteli a hegyet, tiszteletben tartja a helyi vallási szokásokat. Az ember azokhoz a természeti erökhöz /jégomlás, lavinák, viharok, szélsőséges hőmérséklet/ amivel a hegyen találkoztunk egy kis porszem. Én úgy gondolom egy sikeres, szerencsés mászáshoz, hazatéréshez minden segítség jól jön. Mennyit segített a hit, a fohászok? Nem tudom, de hazajöttünk. Ezért örökre hálás maradok az égieknek.

VIRÁGVASÁRNAP ÁCSON

Március 29-e reggeltől estig a virágvasárnap jegyében telt Ácson. A délelőtti istentiszteleten hittanosok szavaltak (Takács Hanna és Takács Norbert), zenéltek (Kovács Zsuzsa és Pap Dia), és citerakísérettel tavaszi népdalokat

bújva mozgatták a bábokat, játszották az árnyjátékot, utána imádsággal, énekel zárták az előadást. A kultúrház előcsarnokában elkészült a nagyheti terepasztal is. Virágvasárnaptól húsvéig kis jelenetek mutatták be a legfon-

hallhattunk, énekelhettünk Balogné Nagy Ildikó közreműködésével. A liturgiában ifisek vettek részt imádsággal, igeolvasással (Szabó Dalma, Kovács Roland, Gerecsei Anna). Az ige hirdetés a „virágvasárnapi kövekről” szólt több részletben (kiáltó kövek, pusztuló kövek, hideg vagy élő kövek) Lukács evangéliumának 19. része alapján. A záró ének alatt hagyományosan a templomban lévő gyermekek aranyvessző-ágakat osztottak ki a gyülekezet tagjainak. Délután egy órára kivonultunk a városi húsvétváró rendezvényre. A szervezők kérték, hogy lehetőség szerint a gyülekezet is kapcsolódjon be a családi nap programjába. A délután során kézműves foglalkozásokkal várta a gyerekeket és felnőtteket Gerecsei Judit (tavaszi virágok, varrott nyuszi, szalvétatartó). Nagyné Viki vezetésével nagy sikere volt a „tojásöltöztetésnek”, azaz a kifújt tojásból készült vidám, felöltöztetett figuráknak. Közben az udvaron felépült a bábparaván, és Molnár József vezetésével a hittanosokból álló kis bábcsoport háromnegyed órán át szórakoztatta –és tanította– a közönséget. A gyerekek maguk szerepeltek a keretjátékban, melynek során Nyuszkó látogatta meg bárány barátait. Majd a paraván mögé

tosabb eseményeket papír figurák, épületek segítségével. Természetesen minden „epizód” mellé elhelyeztük a rövid bibliai szöveget is, amely segítette megérteni a látványt, illetve felidézni az evangélium bizonyágtételét. Jó volt látni, hogy sokan megálltak és végignézték, végigolvasták a nagyhét történetét. A nap zárásaként ugyancsak a kultúrház dísztermében a virágvasárnap történetét, eseményeit elevenítette fel a gyülekezet lekipásztora, tovább adva a Jézus hozzánk, értünk érkezésének örömhírét. Még arra is volt lelkesedés, hogy egy egyszerű énekel közösen dicséerjük Istent: „Hozsánna, Hozsánna, Hozsánna Dávid Fiának...”

Gerecsei Zsolt

KONCERT ÁCSON

Húsvét utáni vasárnapon, április 12-én délután, 17 órakor koncert lesz az ácsi református templomban. Közreműködik Balogné Nagy Ildikó és vendégei citerán, a gyülekezet énekkara Morovits Rita vezetésével, a zeneiskola növendékei, tanárai. Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

KÁRPÁTALJÁN A GENERÁLIS KONVENT

Beregszász adott otthont március 23-án és 24-én a Generális Konvent elnökségi ülésének. A Kárpát-medencei református püspökök és főgondnokokidei első tanácskozásának helyszíne az Ukrajnában kialakult háborús helyzet miatt volt üzenetértékű.

Nem csak ebben az évben, hanem a tavaly ősszel Kárpátalján, Felvidéken és Magyarországon lezajlott református egyházi tisztújítások után is ez volt az első találkozó, ezért a megbeszélésen az idei év tervezése mellett az együttműködéssel kapcsolatos általános kérdések is nagyobb hangsúlyt kaptak.

Kiemelten foglalkozott az ülés a vendéglátó Kárpátaljai Református Egyház és a kárpátaljai magyarok helyzetével. Az összehangolt és hatékonyabb segítségnyújtásról egyeztetve és megköszönve a már eddig felajánlott és eljuttatott sok adományt, az elnökség az egész Kárpát-medencére kiterjedő adakozást hirdetett az itt élők megsegítésére.

GYŪJTÉS KÁRPÁTALJÁNAK

Az Egyházmegyei Tanács döntése alapján az Egyházmegye adakozást hirdet a kárpátaljai szorult anyagi körülmények között élő testvére megsegítésére.

Kérjük a gyülekezeteket, hogy húsvéig egy istentisztelet perselypénzét ajánlják fel erre a célra!

A gyülekezetek - így összegyűjtött - adománya olyan kárpátaljai helyre jut majd el, ahol konkrét diakónia szolgálat ill. árvaház működik. A gyűjtéshez csatlakozó gyülekezeteket kérjük, hogy adományukat a húsvét utáni héten juttassák el az Esperesi Hivatalhoz!

"Minden időben szeret, aki igaz barát, de testvérül születik a nyomorúság idejére" Péld. 17, 17

100 ÉVE TÖRTÉNT

100 éve, 1915 május 15.-én vonult be Botodról katonának Komáromba Barsi Lajos /1896- 1966/ teológus hallgató, a helyi református lelkész fia. Három év múlva 1918 november 16-án szerelt le, mint tartalékos hadnagy.

Középiskolai tanulmányait a Református Kollégiumban végezte Pápán. Az érettségi vizsgákat a háborús viszonyok miatt a szokásosnál előbb, már április végén, május elején megtartották. Ezután jelentkezett és felvételt nyert a Teológiára.

Komáromban az alapkiképzést a Monostori erődben kapta meg, majd hat hét után Galíciába, vezényelték. Az orosz frontot káplárként (tizedes) harcolta végig, egy fedezékben a földműves és iparos sorállományú katonákkal. Itt ismerte meg igazán a nép egyszerű fiainak gondolkodás módját és azt a világot, amely körülvette.

Katonáskodása idején mindig vele volt a Biblia. Gyakran olvasott fel belőle bajtársainak, Istentiszteletet is rendszeresen tartott. Nem szívesen volt katona. „Nem nekem való” nyilatkozta, beszélni sem szeretett róla. Tele volt lelkiismeret furdalással a háborúban való részvétele miatt. „Én ölk és hiába adok neki más nevet.” Megnyugvást az ige adott részére: minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak. / Rom. 13-1/ Várta, hogy felmentik a szolgálat alól, amellyel a teológusokat hitegették, de ez nem következett be. Kötelességét, ha nem is szívből, de lelkiismeretesen teljesítette. Megsebesült 1916 júliusában. Több kiténtetést kapott, közöttük a II. osztályú ezüst vitézségi érmet, és a Károly csapat keresztet. Ekkor tisztii iskolára vezényelték. Az olasz frontról 1918 tavaszán, mint zászlós kapott 3 hónap tanulmányi szabadságot. Ez idő alatt minden tárgyból, sikeresen kollokvált, jeles eredménnyel. Lelkészképesítő bizottság előtt 1920 augusztus 29 és szeptember 2 között ugyancsak jeles eredménnyel vizsgázott.

Első szolgálati helye Dad, majd a Komáromi egyházmegye több gyülekezeténél valamint Bács és Szolnok megyékben szolgált.

Barsi Lajos 1926-ban vette feleségül Fonod Máriát, akinek édesapja Fonod Márton (1824- 1911) ny. sóbányai főmázasztisz, 1848-as honvéd tüzér hadnagy, nagyapja: Fonod János (1791-1858) neszmélyi ref. lelkész. A nesz-

mélyi temetőben sírjuk, ma is gondozott.

80 éve 1935 április 7. én iktatták be Barsi Lajos református lelkészt.

Édesapja Barsi Sándor (1858-1942) ref. lelkész, 44 évig szolgált Botodon. Lőke Károly (1880- 1968) esperes, bensőséges ünnepség keretében köszöntötte a fiatal lelkészt. Az új egyhangúan megválasztott lelképásztor, Máté 28:18-20 versei alapján mondotta el beköszöntő beszédét. Programja semmi más, mint Krisztus követése.

A templom zsúfolásig megtelt. Egy-egy ige verssel köszöntötték lelkésztársai, valamint a helyi evangélikus lelkész Pohánka Sándor és Keszler Antal római katolikus plébános. A község vezetői nevében Pataky Pál főjegyző (1874-1950) üdvözölte.

A gyülekezet részéről B.Szücs Pál gondnok (1885-1961) kedves szavakban kívánt áldást az új lelkész útjára és

a régi otthonban nyugalmat kereső öreg lelkészpár életére. A beiktatást követő közebéden a köszöntők, mind tanújelei voltak annak a szeretetnek, amelyek az apát és a fiát körülvette.

Barsi Lajos Nagytiszteletű úr 30 éven át szolgált a bokodi református gyülekezetben.

Forrás: „A késő idők... k. Pápa 2014 867-871 old.

Dunántúli Protestáns Lap 1920 szept. 19. 30. old.,

1935 ápr. 17 sz. 27. old.

Neszmély története:

http://www.sulinet.hu/oroksegtar/data/telepulesek_ertekei/100_falu/Neszmeely/pages/008_kossuth_lajos.htm

Szücs János

helytörténeti kutató, volt bokodi lakos

JÓ VOLT EGYÜTT.. Most éppen takarítani !

Kömlődön évek óta hagyomány, hogy a hideg téli hónapok után Virágvasárnapról ismét a templomban tarjuk az istentiszteleteket.

Az is hagyomány, hogy ilyenkor az ünnep előtt alaposan kitakarítjuk Isten Házát.

Így volt ez ebben az esztendőben is, szorgos asszony kezek vették kezelésbe a templom minden zeg-zugát. Nem maradhat el ilyenkor egyetlen négyzetcentiméter sem. A képen látható jó-

kedv az egész munka során tapasztalható volt és a kömlődi gyülekezet jelenlévő hölgytagjai derűs órát varázsoltak a hatalmas templomba.

Köszönet nekik a munkáért és köszönet a jó hangulatért. Isten háza az öröm háza is! Vasárnap pedig tényleg örömmel vettük újra „birtokba” templomunkat.

Bogáth István gondnok

GYEREKSAROK

Gondolkoztál már azon, hogyan halt meg az Úr Jézus Krisztus? Talán nem is tudod, hogyan halt meg az Úr Jézus, vagy egyáltalán miért kellett egy tökéletes embernek meghalnia. Az Úr Jézust a Golgota hegyére vitték, hogy ott keresztre feszítsék. A katonák szögeket vertek Jézus kezébe és lábába, majd keresztre feszítették. Az emberek kigúnyolták, és rettenetes dolgokat mondtak neki. Micsoda fájdalmakat és szenvedést kellett elviselnie! Egész teste vérzett. Mikor az Úr Jézus ott haldoklott a kereszten, Isten az egész világ bönét ráhelyezte: minden győlöletet, hazugságot, gyilkosságot és gonoszságot, amit valaha elkövettek, az Úr Jézusra helyezett. Az Úr Jézus nem érdemelt halált, hiszen nem volt bűne. Helyetted függött a kereszten! „Vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat” — olvashatjuk a Bibliában (Zsidók 9,22). Ha az Úr Jézus Krisztus nem adta volna drága véréért, hogy a büntetésünket magára vállalja, ma nem kaphatnánk bocsánatot a bűneinkre. Dél-tájban, amikor az Úr Jézus a kereszten függött, sötétség borította be az egész országot. Jézus felkiáltott: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” (Máté 27,46) A tökéletes, szent Isten nem nézhette a tömérdek bűnt; elfordult a Fiától. Később Jézus így szólt a kereszten: „Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!” Az Úr Jézus Krisztus meghalt. A katonák közül az egyik, aki mindent látott, így kiáltott: „Bizony, Isten Fia volt ez!” Amikor Jézus a kereszten magára vállalta a bűn büntetését, minden feltételt teljesített ahhoz, hogy legyen a Megváltó. „Azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk” (2Korintus 5,21).

Kovácsné Gombos Tímea, Dad

A két kép közt öt apró különbség van.

Keres meg őket és jelöld be !

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK**GYERE EL!****Ács:** megkeresztelték: Makó Norbertet

eltemették: Maller Lajosnét, Fekete Jánost, Nagy Sándornét, Németh Miklóst, Kántor Lászlónét, Kovács Dánielt, Vitáris Dánielnét, dr. Vízváry Dezsőt, Sinoros-Szabó Esztert, Dancs Sándort, a gyülekezet presbiterét

Ászáron eltemették: Kovács Józsefnét és Tavaszai Jánosnét**Bana—Bábolna:** Megkereszteltük: Németh Benedeket, Szakál Mártont

Eltemették: Katona Aladár, Bajcsai István

Házasságuk megáldását kérte: Lórik Lambert és Markovics Kitti

Ete: eltemették Biró Józsefet, és id. Deák Jánosnét**Kisigmánd:** eltemették Pécsváradi Gyulát és Vasi Mihályt**Kecskéd:** eltemették Bognár Mihályt

Kisbér: eltemették Biliczky Józsefnét; Lampert Károlynét

Kömlőd: eltemették Szedlmayer Bélánét és Molnár Lajos tiszteletbeli presbitert**Környe:** megkeresztelték Bagó Lucát eltemették: Sárközy Dénest**Nagyigmánd:** Egyháztagsági fogadalmat tett: Csonka Zsuzsanna

Házasságot kötött: Vörös László ifj. és Klupács Helga

Eltemették: Zalka Ferencné

Tárkány: eltemették id. Szabó Zoltánt**IFI TALÁLKOZÓ
LESZ!****Hol ?****Tatabánya-Bánhidai
Református Templom.****Mikor ?****2015. április 18. 9.30-tól****SZERETETSZOLGÁLATUNK KÁRPÁTALJÁN**

A Magyar Református Szeretetszolgálat (MRSZ) a politikai válság óta figyelemmel kíséri az Ukrajnai eseményeket, s végzi segélyező munkáját a Kárpátaljai területeken. 2013 év vége óta egyre több segélyre volt szükség, majd 2014 nyarán egy 124 millió Ft-os cselekvési terv megvalósítása indult el, mely jelenleg is folyamatban van. Istennek hála jelentős számú támogató csatlakozott már az MRSZ segélyakciójához.

Hetente 1-1,5 millió Ft értékű segélyszállítmányt juttatnak ki a szükségben lévő testvéreinkhez. Tartós élelmiszereket, tisztálkodási és tisztítószereseket, ruhát és más alapvető szükségleti cikkeket, eddig már több mint 40 millió Ft értékben.

Bölcs előrelátással kezdett bele az MRSZ a kárpátaljai egyházi ingatlanok, középületek fűtésének átalakításába is, amikor még kérdéses volt a gázellátás biztosíthatósága. 66 vegyes tüzelésű kazán került beüzemelésre, amelyek a gázárának igen jelentős emelke-

dése miatt hosszabb távon is jelentős segítséget jelentenek az ott élőknek.

2014. nyarán az MRSZ felújított egy pékséget, ahol szükség esetén napi 3500 kenyeret is süthetnek. Jelenleg Beregszászon és Dercenben mintegy 350 fő napi étkezését biztosítja a Szeretetszolgálat, a konyhák üzemeltetésére és a pékség felújítására közel 30 millió Ft került felhasználásra.

Nagyon nagy szükség volt a kórházak fogyóeszközkészleteinek feltöltésére is, így a munkácsi kórház részére először félmillió Ft, majd a helyszínen beszerzett információk alapján még 4,5 millió Ft értékű kórházi segédanyagot szállítottak ki, amely egy időre fedezni tudta a járási szükségleteket. Kiszállításra vár, vagy már meg is érkezett, egy kamionnyi kórházi felszerelés is 10 millió Ft értékben. Az MRSZ orvos csoportja is dolgozott a helyszínen.

Kiemelten támogatják továbbá mindazon családokat, ahonnan katonai szolgálatra vitték el a család kenyérkereső tagjait. A frontszolgálaton lévő férfiak

családjait 6 hónapon keresztül – az esetleg szükséges további hosszabbítás lehetősége mellett – rendszeres támogatásban részesítik. Sajnos ez a szám gyorsan növekszik. Míg februárban 100 család volt a listán, márciusban már 175. E családok jelentős részére a támogatást házhoz viszik, hogy az anyagi terhek mellett, a lelki terhek is csökkenjenek egy-egy személyes beszélgetés alkalmával.

A nagy szükségben sok segítségre van szükség, különösen is amiatt, hogy még egy gyors, békés rendezés esetén is a kialakult helyzet elhúzódó segélyezést kíván.

Hordozzuk imádságainkban Kárpátaljai testvéreinket, s lehetőségeinkhez mérten támogassuk őket.

Az MRSZ munkáját a www.jobbadni.hu internetes oldalon lehet nyomon követni, valamint a minden gyülekezetbe eljuttatott Jobb adni magazinban.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email:** hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641